

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 24CoP/84/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8223209157
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8223209157.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a členov senátu JUDr. Moniky Tobiášovej a Mgr. Miloša Koleka vo veci starostlivosti súdu o maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. XXX/XX, D., dieťaťa rodičov E. F. B., nar. XX.X.XXXX, C. XXX/XX, D., zastúpená JUDr. Mgr. Drahoslavom Magdziakom, advokátom so sídlom Dlhý rad 16, Bardejov a E. G. E., nar. XX.X.XXXX, A. XXX/XX, D., zast. AK NOVIKMEC s.r.o., Advokátska kancelária, Rázusova 125, Vranov nad Topľou, o nariadenie neodkladného opatrenia s prísl., o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Bardejov č. k. 15P/6/2023-19 zo dňa 29.06.2023, takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje uznesenie.
- II. Dáva podnet súdu prvej inštancie na postup podľa § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine.

odôvodnenie:

1. Otec sa podaným návrhom domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým súd zverí maloletého do osobnej starostlivosti jeho matky, jeho zaviazá prispievať na jeho výživu sumou 400,- eur mesačne počnúc dňom právoplatnosti tohto uznesenia, styk s maloletým upraví tak, že je oprávnený stretávať sa so synom každý utorok v týždni od 16.00 hod. do 19.00 hod. a každý štvrtok v týždni od 16.00 hod. do 19.00 hod.

2. Okresný súd Bardejov ako súd prvej inštancie napadnutým uznesením rozhodol tak, že cit.:

„N a r i a ď u j e neodkladné opatrenie v tomto znení :

I. Maloletý A. B., nar. XX.XX.XXXX sa predbežne z v e r u j e do osobnej starostlivosti jeho matky E. F. B., nar. XX.X.XXXX.

II. Otcovi maloletého E. G. E., nar. XX.X.XXXX sa u k l a d á povinnosť predbežne prispievať na výchovu a výživu maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX sumou 400,- eur mesačne, vždy do 15. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci vopred k rukám jeho matky E. F. B., nar. XX.X.XXXX, počnúc dňom vykonateľnosti tohto výroku uznesenia.

III. Otec maloletého E. G. E., nar. XX.X.XXXX je oprávnený predbežne sa s týkať s maloletým A. B., nar. XX.XX.XXXX každý utorok v týždni od 16:00 hod. do 19:00 hod. a každý štvrtok v týždni od 16:00 hod. do 19:00 hod..

Matka je p o v i n á maloletého na styk s otcom riadne pripraviť a maloletého mu v čase určenom pre začatie styku s ním odovzdať v mieste bydliska maloletého, kde ho otec po uplynutí určeného času pre styk s ním odovzdá späť matke.

IV. Toto neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania vo veci samej o úpravu práv a povinností rodičov k maloletému A. B., nar. XX.XX.XXXX vedeného tunajším súdom pod sp. zn. 19P/1/2023.

V. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

3. Proti tomuto uzneseniu v časti výroku III. v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie matka maloletého. Navrhla uznesenie v jeho napadnutej časti zmeniť v súlade s jej odvolacím návrhom.

4. K odvolaniu matky sa vyjadril kolízny opatrovník maloletého. Uviedol, že k realizácií styku podľa neodkladného opatrenia nedochádza. Obom rodičom bolo poskytnuté sociálne poradenstvo ohľadom dodržiavania nariadeného neodkladného opatrenia a odporúčané konzultácie za účelom zlepšenia komunikácie medzi rodičmi.

5. K odvolaniu matky sa vyjadril otec maloletého. Navrhol uznesenie v jeho napadnutej časti potvrdiť ako vecne správne.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej aj ako „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), v spojení s ust. § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutej časti podľa zásad uvedených v § 62 a nasl. CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, pričom dospel k záveru, že odvolanie matky maloletého nie je dôvodné.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa Civilného mimosporového poriadku.

10. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (CSP), ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

12. Podľa § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

13. Podľa § 24 ods. 5 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

14. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

15. Podľa čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

16. Podľa čl. 5 Zákona o rodine, záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú.

17. Z priebehu jednotlivých udalostí v rodine je zrejmé, že rodičia mal. A. nie sú manželmi, nežijú v spoločnej domácnosti. Matka sa aj s mal. A. zdržiava v dome jej matky. Otec maloletého sa zdržiava v G..

18. Z vyjadrení kolízneho opatrovníka maloletého vyplýva, že matka bránila otcovi v styku s mal. A., príp. ho sťažovala, či narúšala. Aj napriek skutočnosti, že matka opakovane uvádza, že otcovi v styku s mal. synom nebráni, bola kolíznou opatrovníčkou maloletého nie raz poučená o tom, čo znamená príprava mal. dieťaťa na styk s druhým (nepreferenčným) rodičom. Situácia medzi rodičmi maloletého sa aj v dôsledku uvedeného mimoriadne vyostřila, rodičia sa vyhrážajú jeden druhému, privolávajú políciu. V súčasnej dobe je bádateľ, že otec pri stretnutiach s maloletým už viac rieši osobu matky a jej správanie, než svojho mal. syna. Trvá na úprave styku s mal. A. bez prítomnosti matky, aj keď mu matka ponúkne, že môžu ísť spoločne na detské ihrisko, otec túto možnosť už v súčasnej dobe odmieta. Matka tvrdí, že jej prítomnosť je pri styku otca s mal. A. nevyhnutná, no podľa videozáznamu, ktorý bol kolíznemu opatrovníkovi predložený, bolo bádateľ, že maloletému nerobí problém zotrvať v náručí otca, kde sa javil byť spokojný. Z uvedeného videozáznamu bolo tiež zrejmé, že otec riešil viac osobu matky než mal. A. ako aj skutočnosť, že matka sa mal. A. pýtala, kam sa chce ísť hrať. Takýto prístup matky podľa kolízneho opatrovníka maloletého nie je možné posúdiť ako riadnu prípravu mal. A. na styk s otcom (matka by mala mal. A. pripraviť na to, že príde jeho otec a pôjdu spolu na výlet a nedávať mu možnosť výberu, či chce tráviť čas s otcom alebo matku). Rodičom maloletého bola viackrát ponúknutá odborná pomoc za účelom zlepšenia ich vzájomnej komunikácie, no túto možnosť nevyužili. Je zrejmé, že v súčasnej situácii sa rodičia viacej zameriavajú na svoj nevyriešený partnerský konflikt, súperia spolu a dokazujú si „kto z nich má navrch“, čo spôsobuje, že nie sú schopní primárne hľadiť na najlepší záujem ich mal. syna.

19. Pokiaľ otec namieta zaujatosť kolíznej opatrovníčky mal. A., odvolací súd za účelom preverenia týchto skutočností kontaktoval kolíznu opatrovníčku, ktorá k veci uviedla, že D. je malé mesto a bežne sa ľudia poznajú z videnia, no matku predtým nepoznala, prvýkrát sa s ňou stretla až na šetrení pomerov vo vzťahu k mal. A.. Na základe uvedených vyjadrení kolíznej opatrovníčky maloletého sa odvolací súd týmito námietkami otca ďalej nezaoberal.

20. Z odvolania matky je zrejmé, že matka samotný styk otca s mal. A. nenamieta a ani nijako nespochybňuje, namieta len rozsah tohto styku (navrhuje čas od 16:00 do 18:00 hod. namiesto súdom určeného času od 16:00 hod. do 19:00 hod.), dni, kedy sa má styk realizovať (navrhuje styk upraviť na pondelok a streda namiesto určeného utorok a štvrtka) a tiež podmieňuje realizáciu styku svojou prítomnosťou.

21. Je potrebné si uvedomiť, že nariadenie neodkladného opatrenia má dočasný (predbežný) charakter. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. V dôsledku toho sa tu nezisťujú všetky tie skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia. Skutočnosti, z ktorých sa vyvodzuje dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nemusia byť preukázané dôkazmi. Zákon z tohto dôvodu ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení mal súd vykonávať dokazovanie (§ 185 a nasl. CSP). Pre nariadenie neodkladného opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie, aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/149/2010 z 5.8.2010).

22. Odvolací súd súčasne zdôrazňuje, že inštitút neodkladného opatrenia predpokladá nalievavosť úpravy pomerov medzi účastníkmi (i keď dočasnej) alebo zabezpečenie výkonu súdneho rozhodnutia, pričom v konaní starostlivosti o maloleté dieťa má slúžiť k ochrane práv dieťaťa v situáciách, keď sú práva dieťaťa zjavne ohrozené do doby, keď o nároku dieťaťa, nebude rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine. Neodkladné opatrenie je neodkladným v tom zmysle, že sa ním neprejudikujú práva účastníkov a tretích osôb. Nie je konečným rozhodnutím, lebo jeho účelom je len neodkladná úprava pomerov účastníkov. Nevyhnutným predpokladom pre nariadenie neodkladného

opatrenia je naliehavosť potreby neodkladnej úpravy pomerov, ktorá je príčinou, že súd môže rozhodnúť len na základe osvedčenia tvrdených skutočností bez toho, že by musel byť tvrdený nárok nepochybne preukázaný.

23. Súd prvej inštancie mal za osvedčené, že otec maloletého má záujem sa so svojim mal. synom stretávať v čo najväčšej možnej miere a rozvíjať svoj vzťah s ním. Nakoľko vzťahy medzi rodičmi maloletého sú narušené v dôsledku rozchodu rodičov ako životných partnerov, aj odvolací súd považoval za nevyhnutné, aby styk otca s mal. A. bol riadne (aj keď len dočasne) upravený. Rozsah styku, tak ako to vymedzil súd prvej inštancie, považuje odvolací súd za dostatočný a adekvátny. Súd prvej inštancie určil styk len počas dňa, t. j. bez prespatia, nakoľko sa otec maloletého takejto úpravy, t. j. aj s prespatím, ani nedožadoval. Pokiaľ ide o tvrdenia matky, že mal. A. si pri styku s otcom vyžaduje jej prítomnosť, odvolací súd túto námietku matky nepovažoval za dôvodnú. Z videonahrávky, ktorá bola predložená kolíznemu opatrovníkovi maloletého bolo zrejmé, že maloletý je v náručí svojho otca spokojný. Pokiaľ to aj bolo podmienené skutočnosťou, že matka je v blízkosti maloletého, a preto sa mal. A. u otca cítil spokojne, je potrebné uviesť, že pre mal. A. je najbližšou vzťahovou osobou práve jeho matka, nakoľko s ňou žije v spoločnej domácnosti a táto mu poskytuje starostlivosť. Je preto práve na matke, aby maloletého na styk s otcom riadne pripravovala a v týchto stretnutiach ho podporovala. Je viac ako žiadúce, aby si maloletý uvedomoval, že v jeho živote má pevné a nezameniteľné miesto nielen jeho matka, eventuálne jeho starý otec, s ktorým žije v spoločnej domácnosti, ale aj jeho otec, ktorý je rovnako schopný a spôsobilý sa o neho riadne postarať a poskytnúť mu potrebnú starostlivosť. Odvolací súd nepovažoval za vhodné korigovať súdom prvej inštancie rozsah styku. Pokiaľ sa matka dožadovala určenia styku v pondelok a v stredu z dôvodu jej služieb v práci, odvolací súd zohľadnil jednak vyjadrenia otca, že v stredu sa pravidelne realizuje styk s jeho deťmi z predchádzajúceho vzťahu (manželstva) ako aj skutočnosť, že prítomnosť matky nie je nevyhnutná pri odovzdávaní mal. dieťaťa, keďže odvolací súd posúdil návrh matky, aby styk otca s mal. A. sa uskutočňoval za jej prítomnosti ako nedôvodný. V dni, kedy matka bude v práci a nebude môcť osobne mal. A. odovzdať otcovi, môže túto jej povinnosť na seba prevziať matkin otec, resp. iná osoba, ktorá mal. A. v čase matkinej neprítomnosti bude poskytovať starostlivosť. V tomto smere odvolací súd apeluje na rodičov maloletého, aby si vychádzali vzájomne v ústrety a primárne hľadeli na najlepší záujem ich spoločného syna a nadradili ho nad svoje vlastné záujmy a pocity voči druhému rodičovi. Úloha oboch rodičov je v živote maloletého dieťaťa nezastupiteľná a odvolací súd nemá za to, že by tomu bolo inak v predmetnej právnej veci. Po rozpade rodiny s maloletými deťmi nielen etika príbuzenských vzťahov, ale aj zákon zaväzuje deti k povinnosti svojich rodičov ctíť a rešpektovať, kým rodičovská zodpovednosť (za riadnu výchovu detí) je prikázaná obom rodičom; preto, pokiaľ nie sú zistené také skutočnosti, ktoré by viedli k pozastaveniu výkonu rodičovskej zodpovednosti, nie je - dôvod na to, aby rodič, v ktorého priamej starostlivosti maloleté dieťa nie je, aby sa tento rodič s maloletým dieťaťom nestretával resp. vo veľmi obmedzenom rozsahu.

24. Odvolací súd v tejto súvislosti pripomína, že záujem maloletého dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri hľadaní konkrétneho najvhodnejšieho usporiadania vzťahov medzi rodičmi a maloletým dieťaťom a tento záujem vyžaduje, aby sa na jeho výchove podieľali obaja rodičia, ktorí majú v živote maloletého dieťaťa bez pochybností nezastupiteľné postavenie (porov. nález Ústavného súdu Českej republiky vo veci II.ÚS 554/04).

25. Je potrebné tiež skonštatovať, že výkon rodičovských práv a povinností nesmie vystaviť maloleté dieťa negatívnym vplyvom. Z tohto dôvodu, aj vzhľadom na skutočnosti, na ktoré poukazujú rodičia maloletého, by obaja rodičia mali v prvom rade myslieť na najlepší záujem svojho mal. dieťaťa a prejavíť mu empatiu, porozumenie a podporu.

26. V kontexte uvedeného dáva odvolací súd účastníkom konania do pozornosti čl. 41 ods. 4 Ústavy SR, z ktorého jednoznačne vyplýva, že starostlivosť o deti a ich výchova je nielen právom rodičov, ale aj právom dieťaťa, ktoré má právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť, pričom toto právo môže byť obmedzené výhradne na základe rozhodnutia súdu a v súlade s literou zákona.

27. Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia (§ 28 ods. 2 prvá veta zákona č. 36/2005 Z. z. Zákona o rodine a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ďalej len „Zákon o rodine“).

28. Odvolací súd súčasne opakovane vyslovene zdôrazňuje, že pri výkone týchto práv a povinností sú rodičia v prvom rade povinní chrániť záujmy mal. A. (§ 28 ods. 2 druhá veta Zákona o rodine), v ktorého

záujme rozhodne nie je obmedzovanie, či sťažovanie kontaktu so žiadnym z jeho rodičov. Odvolací súd má tiež za to, že konfrontačné správanie rodičov rovnako nie je na prospech ich mal. dieťaťa, a preto dôrazne apeluje na všetky osoby, ktoré majú vplyv na výchovu a starostlivosť o mal. A., no predovšetkým na jeho rodičov, aby nadradili záujmy a prospech ich mal. dieťaťa nad vlastné záujmy a negatívne postoje voči druhému rodičovi mal. dieťaťa.

29. Pokiaľ matka bude opakovane a bezdôvodne brániť otcovi v styku s mal. A. (napr. s odôvodnením, že maloletý je chorý a otcovi neumožní maloletého ani len navštíviť v mieste jeho bydliska a odovzdať mu napr. ovocie, či vitamíny), mal. A. nebude podporovať v stretnutí s otcom a pripravovať ho na tieto stretnutia, týmto svojim správaním môže vážne ohroziť zdravý fyzický, duševný a sociálny vývin mal. dieťaťa keďže svojim konaním bude cielene narúšať jeho vzťah k najbližšej osobe v živote dieťaťa, ktorou je jeho vlastný rodič.

30. Podľa § 25 ods. 4 Zákona o rodine, ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený podľa odseku 1 alebo 2, súd môže na návrh niektorého z rodičov zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti.

31. Odvolací súd pripomína, že záujmom dieťaťa nepochybne je, aby bolo v starostlivosti toho z rodičov, ktorý uznáva úlohu a dôležitosť druhého rodiča v živote dieťaťa a je presvedčený, že aj ten druhý je dobrým rodičom. Akékoľvek prisvojovanie si práva na rozhodovanie o tom, čo je alebo nie je najlepším záujmom spoločného dieťaťa len jedným z rodičov, je dôvodom jednak na využitie procesných prostriedkov na zmenu tohto nesprávneho postoja (napr. výchovné opatrenie podľa § 37) jednak na zmenu rozhodnutia o zverení, a to aj bez návrhu. Pokiaľ preferenčný rodič svoj negatívny postoj nezmení, ani v dôsledku vykonaných opatrení súdu, potom je nevyhnutnosťou zmena nesprávneho výchovného prostredia, keďže v tomto prípade je jeho stabilita negatívom. Dáva záruku toho, že dieťa bude vychovávané v ovzduší nepriateľskom druhému rodičovi, bude manipulované, citovo vydierané, programované, alebo korumpované. Žiadna z týchto výchovných metód nemôže napomôcť dosiahnuť cieľ výchovy tak, ako to formuluje Dohovor o právach dieťaťa.

32. Výhrady jedného rodiča voči druhému rodičovi, ktoré sa týkajú jeho postoja ako partnera, nemôžu byť dôvodom na zásah do styku s dieťaťom a nemôže byť dôvodom na obmedzenie alebo zákaz styku len ničím neodôvodnená nechuť dieťaťa na stretnutie najmä vtedy, ak ide o zámerné pôsobenie rodiča, ktorému je maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti s cieľom vyvolať takéto správanie maloletého. Preto ak súd nezistí okolnosti v správaní oprávneného rodiča, ktoré by mohli viesť k zásahom do výkonu rodičovských práv a povinností, nemôže byť odmietanie dieťaťa samé o sebe dôvodom na obmedzenie, alebo zákaz styku. V takomto prípade musí súd zväžiť širší záujem dieťaťa, ktorým je naplnenie cieľov jeho riadnej výchovy a urobiť všetky kroky smerujúce k tomu, aby sa narušený vzťah medzi rodičom a dieťaťom obnovil.

33. V prípadoch bránenia, eventuálne sťažovania styku rodiča s dieťaťom je povinnosťou súdu, aby najprv skúmal podrobným spôsobom motívy odporu rodiča, ktorý vychováva dieťa, k styku dieťaťa s druhým rodičom. Ak je konanie rodiča, ktorý vychováva dieťa, v rozpore so záujmom dieťaťa (a tak je tomu aj vtedy, ak je uvedený odpor len prejavom svojvôle a prehliadania významu čiastočnej spoluúčasti druhého rodiča), uváži súd vždy, či nie sú splnené podmienky pre prípadnú zmenu výchovného prostredia maloletého dieťaťa. V tejto súvislosti nie je bez významu, že bezdôvodné bránenie maloletému dieťaťu v styku s rodičom, ktorému nebolo zverené do výchovy, je pokladané právom za výrazný nedostatok vo výchove maloletého dieťaťa, ohrozujúci vývoj osobnosti dieťaťa menovite v citovej a charakterovej oblasti. (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČSR zo dňa 30.05.1967, sp. zn. 5 Cz 57/1967, R 96/1967).

34. Rodič, ktorému je dieťa zverené do osobnej starostlivosti, je, okrem iného, povinný, aby so zreteľom na záujem dieťaťa na prospešnom styku s druhým rodičom vytváral priaznivé podmienky na styk, a to vedením dieťaťa k tomu, aby sa chcelo stretávať s rodičom a malo k nemu správny vzťah. Spolupôsobenie druhého rodiča na výchove maloletého dieťaťa je dôležité. Nemožno pritom zabudnúť na potrebu udržiavania vzťahu medzi rodičom a maloletým dieťaťom v zmysle chápania ho ako vzoru a autority, ktorý s rastúcim vekom dieťaťa bude nadobúdať širšie rozmery. Úprava styku predstavuje rámcový základ pre stretávanie sa dieťaťa s otcom, a teda že ide o určitú garanciu styku. To však neznamená, že rodičia v záujme spoločného dieťaťa neumožnia absolvovať stretávanie s odklonom od

tohto styku so zreteľom na jeho potreby. Osobný kontakt rodičov s maloletým dieťaťom má spravidla priaznivý vplyv na jeho emočný a intelektuálny rozvoj a je preň prínosom. V prípade zistenia, že dôjde opakovane k bezdôvodnému a zámerne neumožňujúcemu styku s maloletým dieťaťom, súd starostlivosti o maloleté dieťa môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti. (rozsudok Krajského súdu v Prešove z 5. decembra 2013, sp. zn. 21 CoP 12/2013).

35. Akákoľvek deformácia vzťahu rodiča s dieťaťom v dôsledku odcudzenia je v neskoršej dobe len ťažko napravitelná. Je preto v záujme dieťaťa umožniť otcovi, ktorý s dieťaťom trvale nežije, pravidelný kontakt, v ktorom môže realizovať svoje výchovné pôsobenie, rešpektujúc pritom právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom. Je potrebné zdôrazniť aj povinnosť matky, bez ohľadu na jej vzťah k otcovi detí, nielen maloleté dieťa na styk s otcom riadne pripraviť, ale mu ho i osobne odovzdať v určenom čase a mieste a na tomto mieste ho i osobne prevziať, pričom za splnenie tejto povinnosti nemožno považovať suplovanie jej osobnej účasti inou fyzickou osobou. (rozsudok Krajského súdu v Nitre zo 16. marca 2016, sp. zn. 25 CoP 11/2016).

36. Je potrebné si uvedomiť, že v prípade neschopnosti rodičov spolu kooperovať pri výkone styku sa mal. A. stáva rukojemníkom a obeťou. (porov. Uznesenie Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 599/10, III. ÚS 439/05), čo podľa odvolacieho nastalo aj v prípade mal. A.

37. S ohľadom na uvedené odvolací súd dáva podnet súdu prvej inštancie na postup podľa § 37, ods. 2 písm. d) Zákona o rodine. Odborné poradenstvo môže pomôcť rodičom mal. A. zlepšiť ich vzájomnú komunikáciu, komunikáciu vo vzťahu k mal. A. ako aj jeho postoj k jeho rodičom, najmä k jeho otcovi, čo celkovo môže pomôcť zlepšiť zabezpečovanie starostlivosti o mal. A. zo strany oboch jeho rodičov, aby tak obaja mohli aktívne participovať na výchove a starostlivosti o mal. A.. Závery vyplývajúce z poskytnutej odbornej pomoci (ktorí z rodičov ako spolupracuje, ktorí z nich si uvedomuje dôležitosť druhého rodiča v živote mal. A. môžu rovnako poslúžiť na zistenie a vyhodnotenie rodičovskej zodpovednosti.

38. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd potvrdil uznesenie vo výroku III. ako vecne správne podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP a podľa ods. 2 sa v odôvodnení obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody.

39. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).